

معروف‌ترین مرد این روز های حمیدیه!

کارگر شهرداری حمیدیه که تصویرش بعد از ورود به چاه فاضلاب برای رفع گرفتگی آن در شبکه‌های اجتماعی مورد توجه قرار گرفت، از اتفاقات آن روز و اوضاع زندگی اش می‌گوید

صالح سیستانی | روزنامه‌نگار

صحبت از یک مرد قهرمان، کارگر شهرداری حمیدیه با ماه‌ها حقوق معوقه است که وقتی می‌بیند فاضلاب از مجرایش سرریز شده است، وارد کانال اصلی فاضلاب شهر می‌شود و با خارج کردن زباله‌ها، مشکل را رفع می‌کند. خوب ببینیم... چشم‌هایش و دست‌هایش را... پخش یک تصویر تاثیرگذار از پاکبان خوزستانی در فضای مجازی طی روزهای گذشته، دلیلی شد تا مسیر عجیب ما برای این گفت‌وگو آغاز شود، تماس‌های متعدد با شهرداری و فرمانداری حمیدیه بی‌پاسخ ماند و شهرداری اهواز و استانداری خوزستان هم نتوانستند پل ارتباطی ما با «حسن عبیات» معروف‌ترین مرد حمیدیه در روزهای اخیر شوند اما تقدیر چنین بود که این گفت‌وگو انجام شود. آشنایی اتفاقی با یک خوزستانی ساکن مشهد و پیگیری‌های وی از همشهری‌هایش باعث شد با «عبیات» به گفت‌وگو بنشینیم. گفت‌وگویی که می‌خواستیم از طریق واتس‌آپ و تصویری باشد اما او به دلیل شرایط سخت زندگی و حقوق‌های عقب افتاده، توانایی تهیه شارژ و اینترنت را نداشت و از این بابت عذرخواهی کرد! در ادامه گفت‌وگوی تلفنی ما را با «حسن عبیات» خواهید خواند.

● ماجرای آن روز چه بود و چرا داخل چاه رفتید؟

کارماخدا می‌است و زبانه جمع‌آوری می‌کنیم اما مشکلاتی از قبیل گرفتگی فاضلاب با هر مشکل دیگری هم باشد برای حل آن اقدام می‌کنیم. آن روز هم سرکارگر تماس گرفت که مشکلی برای فاضلاب خیابان اصلی شهر ایجاد شده، جایی که ادارات و بازار شهرمان در آن قرار دارد. وقتی به محل رسیدیم، متوجه شدیم چاه فاضلاب ۱۵ روز است، گرفتگی شدید دارد و آب متعفن در حال بالا آمدن به سمت خیابان است. من هم به غم منع همکاران شخصا خواستم برای حل مشکل اقدام کنم و از ساعت ۱۴ تا ۱۹ یعنی نزدیک به پنج ساعت داخل چاه فاضلاب رفتم تا موفق شدم، مشکل را حل و گرفتگی را رفع کنم. در تمام این مدت، مشغول بیرون آوردن زباله‌هایی بودم که باعث گرفتگی این چاه شده بود.

● چرا همکاران تان با رفتن شما به داخل چاه مخالف بودند؟

مشکل خیلی حادث شده بود و بوی آزار دهنده شدیدی به مشام می‌رسید که احتمال مسمومیت هم وجود داشت. همه می‌گفتند که بیمار می‌شوم اما من به دلیل سلامتی مردم و حل مشکل بازاربان، درون گل زباله و چاه فاضلاب رفتم. آن‌جا مغازه‌ها و غذا فروشی‌های زیادی است و بوی بد مشکل جدی ایجاد کرده بود. بالاخره باید یک نفر دست به کار می‌شد و من این کار را انجام دادم.

● احتمالا این روزها برای مردم حمیدیه، شناخته شده‌تر هستید. آیا بر خورده‌ایشان با شما تغییری داشته است؟

بله. اصلا پخش شدن این تصویر، کار مردم بود و همیشه به من محبت دارند. من از لحاظ مالی ضعیف و مشکلات فراوانی دارم اما عاشق حمیدیه و مردم این شهر هستم و با افتخار برای حل مشکلی که ۱۵ روز نفس خیابان اصلی شهر را گرفته بود، وارد چاه فاضلاب شدم. الان هم دوباره این مشکل به وجود بیاید، لحظه‌ای درنگ نخواهم کرد.

● در شبکه‌های اجتماعی گفته می‌شود ۱۲ ماه است حقوق نگرفته‌اید، درست است؟
نه، انصافا این درست نیست. راستش این است که ما بیمه نداریم و حقوق مان پنج یا شش ماه است که عقب افتاده است نه ۱۲ ماه! حتی یکی از مسئولان استان هم وقتی من را دید و از من تقدیر کرد، این نکته را گفت که چطور زندگی می‌کنی با یک سال حقوق نگرفته؟! البته ایشان به من قول حل مشکلات و سفر مشهد دادند اما من با این که شوق زیارت امام رضا (ع) را داشتم به دلیل وضعیت فرزندم در خواست کردم به جای زیارت، مقداری شرایط سخت محل زندگی ام بهتر شود. ایشان به من قول دادند که چند روز دیگر یک گروه جهادی برای تعمیر خانه ما بیایند. خانه من بسیار خراب است و امکان زندگی در آن با دو بچه‌ای که دارم، تقریبا نشدنی است.

● با این شرایط مالی و حقوق‌های معوقه، چطور زندگی تان را می‌گذرانید؟

عکس از رسانی توسط حسن عبیات از وضعیت خانه اش

خیلی سخت. از آب، چای و قند تا نان را انسیه می‌گیرم و بعد از گرفتن حقوق با طلبکاران تسویه می‌کنم. خدا را شکر، همسایه‌ها و فروشنده‌های خوبی در محله زندگی‌مان داریم که بالاخره با من راه می‌آیند.

● عقب افتادن حقوق، تاثیری در تعهد کاری شما داشته و باعث نشده است تا به زبان ساده، از کارتان بزنید؟

تاثیری در انجام کار نه‌اماروحیه‌ما خیلی خراب است. وقتی فکر می‌کنم هزار تومن برای دخترم ندارم که خوردنی یا اسباب‌بازی بخرم، خیلی ناراحت می‌شوم. راستش من می‌خواهم فقط ما و همکارانم دیده شویم. مشکلات ما خیلی زیاد است. مشکل مالی و مسکن تا همه چیز. من و همه همکارانم، شغل‌مان را دوست داریم، شهرمان را دوست داریم، روی مردم شهرمان غیرت داریم و فقط آرزوی حل مشکلات مان را داریم.

سرگرمی‌های میزی!

درباره ۳ بازی میزدار نوستالژیک که یک پیشنهاد جذاب برای پر کردن اوقات فراغت تابستانی است

الهام حبشی | خبرنگار

پرونده

هر بار که مجبور می‌شدم برای نیم ساعت پینگ پنگ بازی کردن، دو ساعت زیر آفتاب در صف انتظار بمانم، به این فکر می‌افتادم که چه می‌شود اگر یکی از این میزهای خوش رنگ آبی به جای پارک، وسط حیاط خانه‌مان جا خوش کرده بود. میز پینگ پنگ تنها یکی از میزهای رویایی دنیاست که به جای ظرف غذا و ابزار کار، توپ‌ها و پشان حرف اول را می‌زنند. میزهایی که ما را به دنیای بازی‌های اصیل و نوستالژیک وصل می‌کنند، دورانی که هنوز بازی‌های تلفن همراهی، ویدئویی و فکری به اندازه امروز طرفدار نداشتند. بازی‌هایی که افزون بر تفریح و درگیر کردن حواس مان، جزو ورزش‌های شناخته شده دنیا هستند. در پرونده امروز قصد داریم به بررسی این بازی‌های شناخته شده بپردازیم. پس اگر شما هم مثل من، از ایستادن در صف پینگ پنگ یا فوتبال دستی خسته شده‌اید، این مطلب را از دست ندهید.

پینگ پنگ سرخ پوستی!

چرا پینگ پنگ؟

وقتی پشت میز پینگ پنگ قرار می‌گیرید، شاید در نگاه اول به نظر برسد که بدن خود را از حالت سکون خارج کرده‌اید ولی در واقع این ذهن شماست که قبل از هر چیز ظاهری دیگر وارد گود شده است. پینگ پنگ روی تمرکز حواس شما مانور می‌دهد. شما باید با همان سرعتی که توپ را از حریف دریافت می‌کنید، بتوانید نقطه ضعف حریف را تشخیص دهید، هدف را تعیین و ضربه را با نیرو و در جهت مناسب وارد کنید.

توضیح:

میز پینگ پنگ به طور استاندارد برای بازی دو نفر طراحی شده است اما اگر بازیکنان حرفه‌ای و زیادتر باشند، می‌توانند چهار نفر به طور دو به دو، رور روی هم بازی کنند.

تعداد بازیکنان

۲ تا ۴ نفر

ابعاد میز: ابعاد میز پینگ پنگ متغیر است اما به طور میانگین ۲۷۲ سانتی متر طول، ۱۵۲ سانتی متر عرض و ۷۶ سانتی متر ارتفاع دارد.

فوتبال دستی تقریبا ارزان و محبوب!

می‌گیرد. بازی در پنج ست بر گزار می‌شود و کسی که سه ست را ببرد، برنده بازی خواهد بود. فدراسیون جهانی فوتبال دستی در سال ۲۰۰۲ تاسیس شد.

چرا فوتبال دستی؟

فوتبال دستی حس تمرکز و رقابت را در شما افزایش خواهد داد. این بازی از ابتلا به آلزایمر در سن بالا جلوگیری و به رشد بدن کمک خواهد کرد. هیجان و قدرت جذب این ورزش به قدری بالاست که هنگام بازی گذر زمان را احساس نخواهید کرد. این ورزش به لاغر شدن هم کمک فراوان خواهد کرد.

پایین ترین قیمت: رومیزی ۶۰ هزار تومان

بالاترین قیمت: ۲۰ میلیون تومان

قطعا فوتبال دستی، همگانی ترین و مهیج ترین بازی رومیزی در بین نوجوانان و جوانان است. یک بازی ارزان قیمت و محبوب که فضای

چندانی را هم اشغال نمی‌کند. دو روایت متفاوت در تاریخچه فوتبال دستی وجود دارد، اولین روایت به یک کارمند شرکت خودروسازی فرانسوی به نام «لوسین روزنگارتن» بازمی‌گردد و دومین روایت مربوط به یک نویسنده اسپانیایی است که با هدف سرگرم کردن بچه‌هایی که در طول جنگ و بمباران فلج شده بودند، فوتبال دستی را اختراع کرد. هر میز فوتبال دستی از هشت میله تشکیل شده است که به هر بازیکن چهار میله تعلق

تعداد بازیکنان

۲ تا ۴ نفر

ابعاد میز:

معمولا ۷۰ در ۱۲۰ سانتی متر

حال کنیم با ایرهاکی!

«ایرهاکی» یا «هاکی روی میز» اولین بار در سال ۱۹۶۹، توسط سه مهندس کانادایی ابداع شد. اگر از آن دسته افراد هستید که زیاد سر و کله‌شان در شهر بازی‌ها پیدا می‌شود، حتما

بارها میز ایرهاکی را دیده‌اید. یک بازی سرگرم کننده که تنها از یک میز، گوی و چند دسته تشکیل شده است. خوبی بازی ایرهاکی در این است که جنبه سرگرمی آن زیاد است و از سوی دیگر نیاز چندانی هم به تجربه بالا و مهارت آن چنانی ندارد. از آن جایی که میز ایرهاکی زیبایی چندانی ندارد، بهتر است داخل سالن پذیرایی منزل قرار نگیرد، محیط حیاط هم بدون سرپوش باعث خراب شدن دستگاه می‌شود، پس اگر مشتاق داشتن یک میز ایرهاکی اختصاصی هستید، حتما قبل از خرید، محل قرار گیری آن را

مشخص کنید. یک اتاق، بهترین مکان برای استفاده از این وسیله است.

چرا ایرهاکی؟

شاید اولین و بهترین مزیت اش این است که سن و سال نمی‌شناسد. از بچه چهار ساله که زیر پایش یک صندلی بگذارد تا پیرزن ۶۰ ساله، می‌تواند خودش را با این بازی سرگرم کند. افزون بر تحرک دست‌ها و نیاز به دقت بالا، حساسیت این بازی هم هر بازیکنی را با خودش درگیر خواهد کرد. این تفریح سالم، یک توصیه متفاوت برای گذراندن اوقات فراغت همه خانواده‌هاست.

بالاترین قیمت: ۴۵ میلیون تومان

پایین ترین قیمت: ۳ میلیون تومان

ابعاد میز کودک

۱۲۰ در ۶۰

سانتی متر

و بزرگ سال

۲۴۰ سانتی متر

در ۱۲۰

تعداد بازیکنان

۲ تا ۴ نفر